U Hrvatskoj sve je u najboljem redu. Kada je vrijeme sedam debelih krava, zaslužna je vlada Andreja Plenkovića koji vodi optimalnu i sveobuhvatnu politiku. Kada je vrijeme sedam mršavih krava loši rezultati se prešućuju ili se traži krivac – nije bitno gdje samo je važno zaključiti - vlada Andreja Plenkovića nije kriva. Kritizirati rad vlade Andreja Plenkovića mogu samo mrzitelji HDZ-a. Tako je inflacija uvezena pa, prema tome, mi nismo niti možemo biti krivi. Kriv je netko drugi. Uvijek je kriv netko drugi.

Na današnjem skupu financijaša u Opatiji je kazano kako nismo krivi za prisutnu inflaciju jer je uvezena, kao da to oni ne znaju. Ipak bilo kako bilo zadržali smo kreditni rejting, nastavljaju vladajući, jer zamjenjujemo kunu eurom (nismo bolji već smo poslušniji).

Nismo krivi za inflaciju koja je nastala negdje drugdje. Međutim, krivi smo (ili zaslužni kako hoćete) jer smo otvorili sva vrata inozemnoj inflaciji (jedinstveno tržište). Drugim riječima, da smo ostali nacionalna država mogli bi (ili bar pokušati) kontrolirati inflacijske udare. Ovako kao tržišna država to ne možemo. To ne može niti Njemačka, Nizozemska, Francuska ili bilo koja druga zemlja EU. Međutim, navedene zemlje su konkurentne pa inflacija predstavlja, bar u jednom dijelu, poticaj dinamiziranju njihovog domaćeg gospodarstva. Općenito, u tržišnoj državi ekspanzivna monetarna politika (helikopterski novac) koristi konkurentnim zemljama. Manje razvijene zemlje kao što je to Lijepa Naša, koja nije za ništa kriva, gle čuda!, istovremeno je nerazvijena iako provodi optimalnu i sveobuhvatnu politiku. Postavlja se pitanje kako optimalna i sveobuhvatna politika može rezultirati zaostajanjem za razvojem? To je paradoks na koji „nije moguće“ naći odgovora. Tako nobelovac Stiglitz nam preporučuje da pričekamo za zamjenom kune eurom, ali on ne zna koje su mogućnosti i dosezi politike našeg premijera Andreja Plenkovića. Prema tome, inflaciju smo uvezli zahvaljujući nepostojanju nacionalnih granica. Sutra će nam netko drugi biti kriv što Europska centralna banka ne vodi monetarnu politiku kakvu Hrvatska želi. Za rast plaća krivi su učinkoviti poduzetnici iz EU-A. I tako redom.

Umjesto da povećamo konkurentnost domaćeg gospodarstva, recimo smanjenjem porezne presije, mi čekamo da inflacija učini svoje – dodatno eutanazira domaće gospodarstvo. Da li smo to morali znati. Jasno da jesmo. Eutanazija domaćeg gospodarstva traje od fiksiranja tečaja kune (4. listopada 1993. godine) prema njemačkoj marci na četiri četvorke.

Pogubna inflacija, kojoj nema kraja, ugrožava sam opstanak Lijepe Naše. Što mi radimo? Čekamo. Mlade obitelji ne čekaju. Odlaze u inozemstvo „trbuhom za kruhom“ iako smo ostvarili sve strateške ciljeve kako nas uvjerava premijer Andrej Plenković. Paradoks do paradoksa.